

سنت ازدواج در طهران قدیم

۳۰ دی ۱۳۹۵ ساعت ۱۴:۵۸

پس از طی این تشریفات و مورد پسند واقع شدن دختر، خواستگاران به خانه برگشته و آنچه را دیده و مشاهده کرده بودند با جوانی که قصد ازدواج داشت در میان مگذارشتند در صورت موافقت وی، پدر داماد همراه با چند تن از بزرگان و ریش سفیدان فامیل به خانه دختر رفته و به اصطلاح شیرینی مگذاروردند.

در قدیم الایام، مراسم خواستگاری در طهران دارای رسم و رسومات خاص خود بوده است آیین ازدواج به این صورت بوده که مادر فردی که تصمیم به ازدواج و همسرگزینی داشته به تنی چند از زنانی که کارشان پرس و جو و یافتن دختر مناسب و مورد نظر است، مگذارسپرد. اگر دختری با شرایط مناسب سراغ دارند به وی معرفی نمایند پس از مدتی یکی از این زنان دختری را انتخاب و به همراه یک یا چند نفر از زنان خانواده داماد سرزده به خانه او مگذارفتند تا دختر را ببینند. دختر دم بخت و مورد نظر مدتی پس از ورود خواستگاران با کاسهای آب وارد اتاقی که در آنجا خواستگاران نشسته بودند مگذارشد و آب را به آنها تعارف مگذارکرد و کناری مگذارنشست، در این هنگام یکی از زنان خواستگار (که معمولاً مسنتر و با تجربهترین بود) به نزد دختر رفته و چادر یا چارقد او را کنار مگذارزد و دستی به سرش مگذارکشید و موهایش را جابجا مگذارکرد تا مطمئن شود دختر کم مو یا موهایش عاریتی نباشد. بعد از آن به نحوی زیرکانه از دهان، زیر بغل و بدنش، بو مگذارکشید تا مطمئن شود آن دختر بوی بد نمگذاردهد.

پس از طی این تشریفات و مورد پسند واقع شدن دختر، خواستگاران به خانه برگشته و آنچه را دیده و مشاهده کرده بودند با جوانی که قصد ازدواج داشت در میان مگذارداشتند در صورت موافقت وی، پدر داماد همراه با چند تن از بزرگان و ریش سفیدان فامیل به خانه دختر رفته و به اصطلاح شیرینی مگذاروردند. فردای آن روز مادر، خاله، عمه و دیگر اقوام نزدیک داماد برای «بله برون» به خانه عروس رفته و راجع به مهریه و روز عقد و مسائلی از این قبیل صحبت مگذارکردند. پس از چند روز از طرف خانواده داماد هدایایی که در چندین و چند مجمعه قرار داده شده بود به منزل عروس فرستاده مگذارشد که از جمله هدایا مگذارتوان به شیرینی و میوههای فصل اشاره داشت. پس از خواستگاری و پسند طرفین و انجام مراسم «بله برون» قرار خرید وسایل عروس، گذاشته مگذارشد. برای این خرید یک یا دو نفر از خانواده عروس و داماد انتخاب مگذارشدند. معمولاً مادر و خواهر عروس و داماد از جمله کسانی بودند که حق حضور در مراسم خرید را داشتند. لازم به توضیح است این خرید بدون حضور عروس و داماد انجام شده و در عوض نمایندگان آنان به سلیقه خود وسایل مورد نیازشان را خریداری مگذارکردند ضمن اینکه تمامی خرج خریدهها به عهده داماد بود. چند روز قبل از سر گرفتن مراسم عروسی، مراسم جهازبران بود.

برای بردن جهیزیه چند نفر طبقه‌کش به همراه چند قاطر اجیر شده تا جهیزیه عروس را به خانه داماد حمل کنند که عده‌های نقاره‌زن نیز آنها را همراهی و در طول راه به هنرنمایی مآلپرداختند. قبل از رسیدن این گروه به خانه داماد، چند تن جلوتر به خانه داماد رفته و جاهایی از منزل داماد را که برای سکونت عروس در نظر گرفته شده بود نظافت و به اصطلاح آب و جارو مآلکردند.

هنگامی که جهیزیه به خانه داماد منتقل مآلشد فردی از طرف خانواده عروس صورت اسبابی را که آورده بودند به داماد نشان مآلداد و از وی رسید مآلگرفت علاوه بر آن دادن انعام به طبقه‌کشها و نقاره‌چاها جزء وظایف داماد محسوب مآلشد طبقه‌کشها علاوه بر انعام مزبور اجازه داشتند نقل و پارچه‌های کف طبقها را که به منظور تزیین، تدارک دیده شده بود برای خود بردارند. ضمن اینکه وسایل جهیزیه طبق توافقی که قبلاً میان خانواده‌های عروس و داماد صورت پذیرفته بود تهیه مآلشد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۲۰۰/سنت-ازدواج-سنت/۲۱۲۰۰>